

2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 11 ust. 10 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽²⁾ i oczywistego błędu w ocenie polegającego na odliczeniu przez Komisję cel antydumpingowych od konstruowanej ceny eksportowej. Zdaniem skarżącej, nawet gdyby przyjąć metodologię Komisji, należałoby uznać, że Komisja powinna była stwierdzić, że przesłanki art. 11 ust. 10 były spełnione przynajmniej w odniesieniu do części wnioskowanych kwot. Zarzut drugi obejmuje również twierdzenie naruszenia art. 11 ust. 9 rozporządzenia podstawowego z tego względu, że metodologia Komisji stosowana do ustalenia, czy ceny odsprzedaży odzwierciedlają prawidłowo cła, była różna od metodologii stosowanej w ostatnim dochodzeniu prowadzącym do nałożenia cel.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 11 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego ⁽³⁾ i art. 18.3.1 porozumienia antydumpingowego WTO, którego Komisja miała dopuścić się, kiedy zastosowała, do celów ustalenia konstruowanej wartości normalnej, nową metodologię i nie mogła jej uzasadnić jakąkolwiek istotną zmianą okoliczności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009).

Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2015 r. – El Corte Inglés/OHIM – Grup Supeco Maxor (Supeco)

(Sprawa T-126/15)

(2015/C 155/40)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Grup Supeco Maxor, SL (Madryt, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Grup Supeco Maxor, SL

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „Supeco” – zgłoszenie nr 10 884 741

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie R 1112/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie R 1112/2014-5 w zakresie, w jakim w decyzji tej uwzględniono częściowo odwołanie skarżącej i uchylono decyzję Wydziału sprzeciwów o częściowym uwzględnieniu sprzeciwu B 2 054 040 i częściowemu odmówieniu rejestracji (graficznego) wspólnotowego znaku towarowego nr 10 884 741 „Supeco”; oraz

- obciążenie strony pozwanej i ewentualnie innych stron postępowania, które sprzeciwia się uwzględnieniu niniejszej skargi, kosztami.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2015 r. – Intesa Sanpaolo/OHIM (WAVE 2 PAY)

(Sprawa T-129/15)

(2015/C 155/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Intesa Sanpaolo SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi i F. Cecchi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „WAVE 2 PAY” – zgłoszenie nr 12 258 117

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 stycznia 2015 r. w sprawie R 1857/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie naruszenia i błędnego zastosowania art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- stwierdzenie naruszenia art. 75 rozporządzenia nr 207/2009, jak również niespójnego charakteru zaskarżonej decyzji oraz w rezultacie:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
 - obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 marca 2015 r. – Intesa Sanpaolo/OHIM (WAVE TO PAY)

(Sprawa T-130/15)

(2015/C 155/42)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Intesa Sanpaolo SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi i F. Cecchi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)